

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaë

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XVIII. Theologia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

possit. Farin. *ibid.* num. 6. præterquam in casibus exceptis, de quibus Umm. in *judic. process. dist. 56. sbesf. 7. num. 47.*

XL.

Testes duo æquipollent tabellioni, gl. in c. placuit. §. hæc. de *prescr. in fin. 16. q. 3. vid. supr. lit. N. cap. de Notariis.*

XLI.

Testis de auditu deponens nil probat, l. *testium 18. A. solam 4. C. de testib. l. 2. §. idem Labeo 8. ff. de aqua plu. arcend. Innocent. in cap. præterea. & cap. causam que de testib. Joseph. Ludov. decis. Perus. 106. num. 19. Matth. de Afflic. decis. Neapol. 248. num. 5. Zaf. conf. 4. num. 16. vol. 2. Vult. i. conf. Marp. 15. num. 314. Mynsing. 6. ob serv. 38. Belfold. consil. 46. num. 70.*

Limita, nisi quando versamur in antiquis, per ea, quæ tradit Cravett. in *tract. de ant. q. tempor. p. 7. §. viso de fama in antiquis. num. 1. & seqq.* allegatus à Gædd. i. conf. Marp. 28. num. 202. Modestini. Pistoris i. consil. 27. n. 18. & 19.

XLII.

Testis de proprio facto deponens plene probare dicitur, l. *quæro 58. §. in. ff. de edil. edict. Paul. de Castr. in l. servos. C. de testib. & in l. qui- que, in fin. C. de serv. fugitiv. Petr. de Benin- tend. decis. 62. dubium erat. Tiraquell. post alios multos à se citatos in *tract. de retract. consang. §. 7. gloss. 14. num. 47. Francisc. Vivius in commun. opin. 394. incip. testis unicus. Matth. de Afflic. de- vis. Neapolit. 569. num. 6.**

XLIII.

Testis propriam turpitudinem allegans non est audiendus Bald. in l. si duo patroni 13. §. idem Julianus 2. in fin. ibi: nec patrum iudex debet, ff. de iurejur. Henric. Boich & Dd. in c. inquisi- tionis §. tertie de accusat. Viv. Commun. opin. lib. 2. opin. 285.

XLIV.

Testis de credulitate sive iudicio suo depo- nens non probat, gl. in l. testimonia de testib. Bart. in l. 2. §. item Labeo in verb. dicitur habere. ff. de aq. plu. arcend. Innocent. & Dd. in c. quo- ties 5. de testibus. quanquam textus ille aliquod testimonium credulitatis nempe cum relatione majorum admittat. Alex. in rubr. ff. de iurejur. Dec. conf. 246. in causa inquisitionis n. 5. & conf. 524. visis bis que plenè & conf. 657. requisitus nu- mer. 2. adeo ut ne is quidem testis probet, qui se firmiter sive pro certo credere dicit. Dec. conf. 524. visis bis que plenè. num. 2. Bald. in l. sive possi- detis. vers. quæro C. de probat. per text. in d. c. retrio loco de probat. ibi: se pro certo credere. A- postil. ad Matthes. in sing. 37. Nota quod si quis, num. 14.

CAP. XVII.
Textus.

Axioma I.

Textus juris omnium auctoritatem superat. Vult. i. conf. Marpurg. 34. num. 49. unde etiam & dicta Dd. secundum leges & jura ab ipsis al-

legata intelligi debent. Bart. in *l. non solum §. si li- berationis ff. de liberat. legat. l. cum quidam. 12. ff. de his quib. ut indign.*

II.

Textus, cujus varius est intellectus, nullum validum præstare argumentum potest. Bart. in l. in ambiguo 3. de reb. dub. vid. supr. lit. L. in vo- ce Lex.

CAP. XVIII.
Theologia.

Theologia saper omnes scientias est favorabi- lis, c. ult. extr. de Cleric. vel Monach.

CAP. XIX.
Thesaurus.

Axioma I.

Thesaurizare non debent parentibus filii, sed contra. c. cum Apostolos 6. extr. de censib.

II.

Quoties quis thesaurum in suo prædio licitis mediis invenit, toties eundem suum facit; ratio consistit in jure accessionis, juxta quod omne id, quod sub fundo meo deprehenditur perpendicu- lariter usque ad centrum terræ, meum est. Si ergò thesaurum in prædio meo vel casu fortuito vel datà operâ invenerim, meus est, etiam si adhibu- erim virgulam Mercutialem; nam & hoc medium habetur pro licito in metallifodinis. Hinc ei dolus non potest imputari, qui id agit, quod alii com- muniter agere consueverunt. Bart. in l. supignore 22. §. ult. ff. de pign. act. conf. Speidel. Thes. Pract. voc. Schas.

III.

Quoties quis thesaurum in loco non suo inve- nit fortuito, toties pro dimidio suum facit. l. un. C. de thesaur. Quia Deus inventore potissimum usus est tanquam instrumento beneficiendi do- mino loci: æquum est ergò, ut hic inventori lo- co præmii aliquid relinquat, cujus summam de- terminavit Imperator in d. l. un. Ita quoque u- sufructuarius thesaurum in fundo usufructuario inventum dividit, Carpov. P. 2. C. 53. def. 6. Idem est in marito, si in fundo dotali, in credi- tore, si in hypothecâ invenerit, l. 63. §. fin. ff. de acquir. R D.

Limita: modò non datà operâ vel artibus ma- gicis invenerit, sic enim totus pertinet ad loci do- minum, ne hic alioquin jure suo absque ullâ culpâ priveretur.

IV.

Quoties de domino pecunie ullo modo pro- babiliter constat, toties thesaurus non est. Quia sic est alicujus. Et ita pecunia proprietario resti- tuenda, l. 31. §. 1. ff. de A. R. D. Hinc igitur num- mi in veste venditâ reperti non sunt thesaurus, sicut nec moneta novæ formæ in terrâ reperta Carpz P. 2. C. 53. def. ult. Hinc idem circa hanc ju- ris, quod aliàs in re inventâ,

CAP.